4.1.48, יום א'.

יגאל ס. - יוסף סבנקין מנהל פלוגה ימית: 50 חובלים (מכירים חופי הארץ כרפיח עד נהריה), עוד 30 לומדים בסכניון (ב"ס ימי קורס של חובלים). יש כשרים כלחים (בלי ידיעות תיאוריות של החובלים), וכשרים חוהרים (יודעים סירות כפרש וחתירה, אבל זקוקים לחובל) יש נויגסורים אחדים - כל הפלוגה מונה כ-200 איש. יש סירת מופור (ל-15-20 איש) ו-6 סירות משוטים 15 איש לסירה - שכואל סנקוס - הוא המוכחה מסיסדר הפועל היסי, מורה בסכניון; היסאים הטובים - אברהם זכאי, אליעזר קליין (ה"א), דוד סייסון מי ראוי לאגף ימי בסטה: סנקוס (יגאל ס.) בניסין קסל (עצת יחזקאל ס.), היה בצי 4 שנים. אפשר לבנות סירות בארץ - יש מספנה של סו"ב בנמל חיפה, יש מספנה בח"א xxxxxxxxx ובקיסריה.

- כלכה ג. דורש אישור נוסף: 6000 לא"י (חד-פעמי) עבור החומר של ים-המלח, 250 לא"י מפעל הבקבוקים, 2050 לא"י מסויות לבקבוקים. (לכל מוקש נגד סנק דרוש 4 קילוגרם חומר, באופן כאפילו 500 טון לא יספיקו לצרכינו - זוהי דעת ש.ג.).

- דובקין מציע שנת שרות בגולה. בחש"ז הגיעו לארץ 21.500 עולים, מהם הלכו לקבוצים 1500, מהם 700 עזבו. במחנות יש 180,000 - מהם יעלו 120,000 איש, מהם אולי ילכו להסקירים חלוציים 4000 איש. מציע לקבוע שנת שרות לעולים: לעבודות נמל, למסקים וכדומה. אנשי הקבוצים מתנגדים לרעיון זה, כי הוא מתחרה ב"חלוציות".

מאכריקא מעריכים עליה חלוצית של 400-3 איש. אולם להתגייסות יבואו רבבות. יש להכריז על שנת עבודה בארץ - לא דווקא להגנה. יש בארץ 19 חניכי "שנה" מאכריקא, 30 מדרום אפריקא. ששה חדשים לומדים עברית, היסטוריה, גיאוגרפיה, ציונות. שנה חודשים עובדים במסקים. אדבר על זה עם ס.ש.

- וילנצוק - הייצור לא מתחיל כי אין אישור מי.ר. שמבחינה צבאית זה טוב. השבוע תהיה סוכנה סריה ראשונה של מאה, אם היא תאושר - אפשר לייצר במשך שבועות אחדים

אלף לשבוע (סחוף למילוי של ח"נ) . המוקש על כל חלקיו (מלבד סלוא) יעלה 0.625 לא"י כל אחד. (סלמון של וילנבוק - ביחו 5004, משרד המים 4651).

- זיאמה מוסר בשם זברסקי ששמע בב.ס. לונדון שהכשרה בנ.י. חפסה 67 ארגזים של ס.נ.ס. הכיוונים בשביל תל-אביב ובעקבות חוסר זה - גילתה מחסן עם כלי סליפון וכוי. זיאמה מסלגרף לדיקנשטיין על החלטה הוה"ם לתת לסוכנות כלווה של מיליון דולר באמצעות אמפל ובערבות המגבית.

- בבה מסכימה להכנס לעבודה, בתנאי של מסכוו מרכזת. לחברי הוה"ם היתה הבוקר ישיבה עם קפ"ח. הם מוענים שאין אדריכה לדאגה רפואית. אין יד מרכזת לגבי הוועדה הרפואית, לא בארגון ולא במקום אחר. והשרות הרפואי מפני זה נידון לכשלון. גם לשרות בארגון אין בעל-ביח. מציעים בוריון יחד עם סורוקה. בכל אופן דרוש מרכז וסמכות עליונה. יש להפריד שרות זה מהארגון. יוסף רוכל נוכח בישיבה והסכים לכך.

זיאמה מציע להחזיר אבא לארץ. מציע שקולניק לסגן בלתי רשמי שלי (היות והבחירות לא התיינה). זברסקי מבקש להתיעץ עם זברסקי על כל הקצבות. מסכים.

- לוי: עזב מרים בחצות והגיע הבוקר ללוד. אהוד לא התקשר עם קלינגר. מצאו קשר אחר עם אברמוביץ (מרומניה) שקישר אותם עם מנהל ביח"ח (סרוויובקה ?) המנהל צרף לכו"ם מנהל חברת אינטרספט טרנספורט. אהוד נשאל על חיקף הכסף. יש נעם כדורים, כי לזה דרוש בדיל, ובדיל קונים באמריקא, ודרושים איפוא דולרים. ולכן היו מוכנים למכור 2/3 כלים, 1/3 כדורים. המו"ם בתחילה היה על 3570 רובים, 150 מכונות כבדות (34 מ"ג) ושלושה מיליון כדורים. למסוף אנשינו שינו המו"ם : עוד אלף רובים עוד 75 מכונות ועוד 2 מיליון כדורים. תוספת זו הובטחה, אבל לא בהחלם, ותעלה רבע מיליון דולר. הוגד לאהוד שהוקצב מיליון דולר לרכישה, ואלון הוציא כבר רבע על בזוקות, נשארו 3/4 מיליון. אולם יש עוד הוצאות של מאה אלף דולר: 10% ביטוח, 4000 משלוח, 7000 קומיסיון, ועוד - עד כדי 100,000. המסלות יסודר דרך סוסק

(סריקו), כשם בכלי שלנו. הוסל על עדה לרכוש כלי. מנהל אינטרסטם אסף סחורות אחרות לארץ. האריזה תהיה גלויה. הדרך מברון עד סושק (3-2 שבועות,) כסושק - שבוע. רובה עולה 47,6 דולר, מכונה 446,3. אלף כדורים 82,3. אהוד דורש לאשר מיליון נוסף - חצי לו, חצי לאלון. אלא אם במשך שבועיים אין אלון רוכש - עבר חצי המיליון לאהוד. אפשר לקנות כמה שירצה בציחיה.

יש עוד מקום - התקשרו עם פרחי. מצאו קשר למיניסטריון חוץ ע"י לבק, וזה יעץ לפנות ל"כלך" ראש החבל בגרמניה. דרוש כיסוי של מדינה. לכה עוד ארץ - אם בציחיה יש הכל? כשני שדרוש נפל בארץ הקניה. יש גם סחורה בשויצריה - דורשים ערבות בנקית. ניתנה הערכות. דרוש מנגנון בצרפת.

גם בבלגיה - יש - סחורה אנגלית, תוצרת מקומית, מתחייבים להמציא הכלים חדשים אחרי ההזמנה. בהנאי שהמחיר ישולם חציו בזמן ההזמנה, חציו בזמן המסירה. נתקבלה מחנה 100מכונות בלי כדורים (34 ש"ח) נקנו 60000 כדורים למכונות אלו. עובדים לקנות עוד כדורים.

הכדורים בבלגיה ישנים, מזמן המלחמה. בציחיה חדשים לגמרי. אפשר להשיג בבלגיה פיאסים - 80 דולר הכלי, 6 דולר הפגז.

בליסבון אין כלום, אבל אספו שם (ע"י הרי י'ב) 10.000 לא"י.

מצרים קנתה בבלגיה בעד מיליון ושבע מאות דולר - והלך כבר. הבריטים רצו לעכב (כי פחדו שזה נשק לסודן) והבלגים לא נרתעו. סוריה ומצרים קנו בציחיה ב-2½ מיליון. עיראק וסוריה קנו בשויץ בעד 1½ מיליון $.

- עד עכשיו הוצאו באיטליה 320 אלף דולר, 300,000 פרנקים שויצרים (על מה?) שאול חולה ונח בשויץ ועומד לשוב בשבוע הבא.

- אה"צ שיחה עם משה. נתחי חקציב הבטחון (החזקת מגויסים 18-20.000 איש, ציוד, זיון, תחבורה בים ובאויר), סידרי המליציה וצרכיה (הצעתי עשרים אלף איש וכיליון לחודש בערך, אם אפשר בסלווה מהאו"ם או מארצות הבריה ע"י או"ם), על רעיון הגיוס בחו"ל ובאמריקא (משה שאל מי יהיה המוסד באמריקא? תשובה: על יכוד התמת המליאה של ההנהלה - חבר אנשים של הארגון, שרצוי ששלמה יסוב (משה מניח שיבוא עם כרכום), מינוי - רצוי להקדים או לאחר. דעתי - להחיש, כי השלטון כהפורר, כובל אותנו וסכנתו עלולה לגדול מיומליום, ואם ישארו - ישארו לסובת הענין הערבי שכוזין מזהה אותו עם הענין הבריסי, אם לבקש זיון מהבריה - לדעתי לא. אם לשלוח דוד הכהן לאמריקא? משה כציע ש- U.J.A. יזמין אותו. בסה יעסוק הוה"מ הציוני? חוששני בשתים: "מפשלה"ופורשים. על המשרד בפריס - יהיה כפוף למחלקה ב"ירושלם".

לפי המחירים בציחיה אנו זקוקים למען רובים ומכונות למכומים אלה:
200000 רובים × 48 $ = 960.000 $. 2000 מכונות × 446 = 892.000 $,
40 מיליון כדורים × (82,3 $ האלף) = 3.292.000 $, יחד 5.144.000 $.

- הרכב ההנהלה: דן יור, יועץ מון פרידמן. מבצעים: יו"ר יגאל, מחלקות: התישבות - לב, פודיעין - עזרא הליר (?), כוחות חוץ - פריץ, קרסיגרפיה - אופטיקאן. תכוס ומשק: יו"ר יוסף, תכנון - בן-ארצי, חמוש - אשר ויינברג, הובלה - משה ברון, שירות רפואי - דר ברכות, התחבורה - בוגנוב. הדרכה - אליהו יו"ר, חיים, פיקוח והקציב - צבי ושצינה, יו"ר. חיל משפר - משה כן. כוח אדם - משה לרר מ"מ יו"ר. מחלקות: שי - דוד, בטחון שוסף - משה דיין, הבטחת התבורה - מישאל, קופה - ברדכי קיקיון, הסברה - אהוביה, נוער - ד. רבסקי, ש.א - אייזיק, אהרון רכז. אלחוס - יעקב ינובסקי. נוסרים - מחי קורנפלד, משפטים - עו"ד חת, פורסים - יעקב ליבליני.

- בסברק למזכיר המושבות סיום 30.12.47 מעריך הנציב הוצאות המעפילים ב-4 מיליון לא"י: 1.422.864 לא"י שהוצאו בבר בפועל, 2.473,773 לא"י שמגיע למפלת קפריסין, קנית בגדים 83.000 לא"י - ס"ה 3.979.637 לא"י.

- ביום 2.1.48 שלשום מסלפן חלדי לכופחי "המצב בירושלם חמור מאוד, ההקפות על כל הצדדים. עד עכשיו מתנהל הקרב מסביב לשיח ג'ראח. התושבים סערו מאוד. באו לבתינו. מתקיפים ומקללים אותנו על ימין ועל שמאל. אין לשחוק על מצב זה. ההתבוסה ששולחים אסאס אינה מועילה. לא יכלים לעשות שום דבר. המצב מתוח - מצוינו מלאים בכל מקום. בתי החולים גדושים. אין תכריכין. - הלילה הפציצו בקטמון. הבקר בשיך ג'ראח. בגין הווקוף נוקש הלילה. אנרכיה שוררת בעיר" הסופחי שאל: הצבא יצנו? חאלדי ענה: "הצבא מפרק נשק מעל הערבים. אספקה בעיר התחיקה אין. לא נוכל להתחלם על המצב. מימין ומשמאל אכזבה ויאוש. לא אוכל לאמר לך מה שיהיה. כל הנמצאים אצלך שם צריכים לבוא ארצה. אסור שישאר איש בחו"ל."

הסופחי שואל: היכן ההתקפות? בינתים בא חילכי והוא עונה: בקטמן. הסופחי שואל שוב: למי הבתים? ח. עונה: לערבים. הייתי שם אני ובאלב (?) ראינו הכל. אנשים מהגרים וטועניס חעציהם. יותר מזה. אנשינו בשיך ג'ראח התקיפו אותם מאחור(?) זאת היא בעיה. הצבא הקיף אותם ולקח מעליהם נשקם. ניכאר אנחנו והאויב האמיתי(?) היכן הג'מעאה שמחו"ל? (מתחילים לדבר תרכית). חאלדי מתחיל לדבר: "אם לא יבואו האחים שאצלך לא אוכל לשאת. המצב חמור מאוד. מה עושים האנגים אצלכם? אכיל, שיך הסן מה עושים? שלח את רג'אי - - בועד העליון אין אפילו פעיל אחד. הסופחי שואל: אתה יודע תרכית?

- - באותו יום (שלשום, בשעה 4 אח"צ) מדבר עיסא בנדב עם חאלדי. עיסא אומר לחאלדי: "שלחנו באומו 20 איש לביח צפאפא. מה לעשות? אנו מביניס איש את רעהו, אבל עם הפלאח ועם הבדוי יש צרות. איך יבינו אנשים אלה דבר מה. הנה הם טוענים כי מלכי ערב הרסו מיליונים בשבילם ואין אנו נותנים להם דבר - - אין כדר. ביקשתי קמח כן הכפר והם התנפלו עלי. המצב אינו טוב - - איש כסוב בעינינו יעמה: כאן הורגים חייל בריטי, והשיירה שנסעה מח"א דרך באר-שבע לעסלוב הגיעה בשלום! כלום יודע הסופחי המצב על בוריו?

- כעבור 40 רגע מסלפן אבא עלי להאלדי: "חזקו השמירה בקסטון. ההגבורת באה ממלחה ומביח לחם. השיירה משאלד.. האלדי מסמיק, כן, אבל היא ההיה כלווה אווירונים, כי זה מיועד לאנגליה.

- באותו ערב מדבר יעקוב להאלדי: פעמים קורה דבר מה קטן. האלדי שואל: וביצו שקם? יעקוב עונה: כן, הערבים מפחדים". האלדי מעיר: איני מבין זאת. אני אומר לכם: בשנה 1936 היו כאן 60.000 חיילים ולא פחדו, הפעם יש עסק עם 30.000 יהודים והם רועדים מפחד. כעת כולם רוצים למעול בעד עכר. איך הוועדה הלאומית אצלכם? פועלת? יעקוב עונה: לא עושה כלום. ח. שואל: ומה עושה רעיק? יוסף בניח ? יעקוב עונה: הוא לא השתנה. ח. שואל: שוערים אצלכם? י. עונה: יש שומר אחד. ח. אומר: אין זה מספיק. אצלנו שורר תהו ובוהו. קרה דבר קטן בקסטון הרסו כמה בתים שם והם מקיפים רעש. - י. עונה: גם במנשיה הרסו כמה בתים. - ח. אומר: כן, אנו אומרים להם כי בהקופה המאורעות (ח'ורה) נהרסה כל העיר העתיקה, ואולם אין זה עוזר. הם באים בצעקות ובקללות. המצב לא טוב. אשלכם לכל המחוז ועזה לאופיח. אצלנו אין דבר".—

ביום 1.1.48 הודיע אלמוני (ערבי) לועדת המצב הערבית: בחוואסה יש 14 הרוגים ו-19 פצועים" (בחוואסה גרים פועלי בתי הזיקוק).

סאלח מודיע באותו יום למוחמד, שהשוערים הערביים מהמקסת היהודים על חוואסה ובלד-אל-שיך הם: 20 הרוגים, 23 פצועים. 5 הרוגים הובאו לבית החולים הממשלתי.

- סלשום מדבר אבו סוסה אחד משיך ג'ראח לגאלב: "אי אפשר להוציא את הראש, ואין אנשים ואין נשק. גם בקסטון אין אף שומי נאן אחד. גאלב עונה לו: "אבקש ממך שהשלום קצת בעצמך... אבו סוסה משיב: "איפה אמיל וכל הג"מעאה יפח שם וזכרם. אני כבר ביקשתי עזרה מהמשטרה. גאלב עונה: יפח שם המשטרה והממשלה. אבו סוסה משיב: שמע, אבל פה פצצות על הבתים" - -

- ביום 1.1.48 שואל המוסתי מקהירו את האלדי בירושלם: איך המצב? ח. עונה: זיפת. אמיל יספר לכם הכל. - - אדוני, אסור שהמצב הנוכחי ישאר ככה. מכוכה ותהו ובהו

יש כאן. אם לא תחקנו את המצב, באלהים שאיני יכל לעשות שום דבר - - המצב מסוכן - עיר כמו ירושלם אין בה סדר. כל אחד מכם צריך לחזור, מהגדול ועד הקטן - כולנו עומדים לעזוב את העיר אם המצב ישאר כך.

5.1.48, יום ב'.

לפי ידיעות מקורות בריטיים (15.12.47) עזבו 15.000 ערבים את חיפה, ויש אומרים 20.000. בין העוזבים - כל אנשי מצרים, סוריה, חורן ורבים מעשירי חיפה. הנכחר נהרס בחלקו הגדול. הרבה חנויות סגורות. רבים מהסוחרים הערבים הקיימים פנו עם יהודים הציעו לאחרונים לקנות את הסלאי שלהם בהפחתה של 25% מהמחיר למען יוכלו למכל את עסקיהם ולצאת ללבנון או לארץ אחרת. צרכי מזון האסירו בחוגים ערבים. עלה מחיר הנשק. ב-21 לדיצמבר שלמו פ-20 עד 80 לא"י בעד אקדוח אבטומטי. רובה בריטי מחיר 110 לא"י - צעירים פלשתינאים מתאספים בסוריה, אולם לפי כוזיע ערבי הובזם מספרם - ולא עולה על 400 (זהו המספר שיצא את הארץ בששת השבועות האחרונים) רבים חוזרים מלאים תלונות על ההנאים הגרועים. הערבים מאוכזבים מתוצאות פושב הליגה. - הנוצרים בחיפה מחזיקים ב"אי התערבות מוחלט". מלבד יוצאים מן הכלל מעטים - הנוער הערבי הנוצרי בחיפה לא הצטרף בהפגנות. ברובע הנוצרי הוקם "משמר" מיוחד. מטרת המשמר למנוע התקפות פושליסיות על הנוצרים. - מקרי הבריחה עם הנשק של שוטרים ערבים מתרבים. בכפרים ערבים שמים מחרסים ושוטרים על המבואות. אחד מנהרגי חיפה הוא מחרי חג'אזי, מנהיג כנופית מפורסם. הוא נקבר בשכם - ואלפים השתתפו בלויתו.

מכוניות משא מלאות נשק מגיעות לחברון מעבר הירדן. מנהיג פטיסטי של חיילים משוחררים הוביע לליבה שאנשיו מוכנים להצטרף למלחמה ביהודים

Geoffrey Hamm